

Už v osmnácti letech jsem věděla, že pokud někdy budu pracovat mimo ambulanci, nemocnice to nebude. Byla jsem na stáži v hospici v Červeném Kostelci a upřímně mohu říct, že kdybych neměla doma malou sestru, už tehdy bych tam zůstala. Natolik mě práce v hospici nadchla. Tak jsem tam nastoupila.

První dojem byl úžasný. Kolektiv, který se o vás zajímá, prostředí, kde se cítíte jako doma. Vrchní sestra, která se o vás zajímá jako o člověka, nejen jako o zaměstnance. Prostě bomba. Můžu říct, že každý, opravdu každý, kdo pracuje v hospici, je empatický, ne proto, že ho to někdo naučil nebo že okoukal postupy doprovázení, ale proto, že vše prožívá se svým klientem, ale proto, že ho do hospice zavedla jeho životní cesta.

Každý z našeho týmu má za sebou nějaká životní traumata a bolesti, která dokázal překonat, a proto si dokáže vážit života a pomáhat lidem na jeho konci v jejich nelehkých chvílích. V tom je hospicová péče jiná. V týmu. Tým, který spolupracuje, musí spolupracovat, neshody v týmu nejsou možné, nejsme tam pro tým, ale pro klienta a ten, kdo si tohle uvědomí, má vyhráno, a proto to funguje. Já si o kolegovi můžu v osobním životě myslet, že je to arogantní šašek, ale když jsem s ním u lůžka, kde pracuje, jak má, dá se s ním domluvit a pro klienta udělá první i poslední, tak proč řešit můj názor na něho. Klient byl a je vždy na prvním místě.

## Mýty o umírání a smrti

### Hospic je zařízení pro staré lidi

Hospic je zařízení pro jakéhokoliv klienta, který tuto péči potřebuje, nehlédě na věk, rasu, náboženství... Nejen pro staré, ale i mladé lidi, i děti – bohužel. Hospic není domov pro seniory ani pečovatelská služba.

### Umírají pouze staří lidé

To také není pravda. Smrt se nevyhýbá nikomu. Je to jediná stejná jistota všech bez rozdílu, jen nevíme kdy...

### Hospic je zařízení pro věřící

Vůbec ne. Víra ke konci života patří, protože když se ocitnete na konci, tak jediné, co vám zbývá, je věřit. Věřit v něco dalšího, možná i lepšího, kde není bolest, nemoc, beznaděj. I když víte, že je to konečná, stejně věříte v poslední naději, věříte v zázrak a věříte v sebe, že to zvládnete. Takže víra se chytá každého. I ten největší ateista si na sklonku života přehrává otázky a obrací se k Bohu, k víře, k andělům... Být věřící není podmínka pro hospicovou péči. Ani tam nepracují žádní svatí – svatí jsme, ale nejsme jeptišky...